

[Miljøministeren]

garanti for, at der bliver ryddet op. Det vil sige, at en ny ejer vil vide, at der bliver ryddet op, eller man kan selv, mens man bor der – fordi man vil have det i orden, inden man sælger – sørge for, at der bliver ryddet op, idet vi nu laver en ordning, som gør, at man kan – som det hedder – springe i køen. Det er netop sådan, som fru Marianne Jelved sagde, at bliver man stående, indtil de miljømæssige vurderinger bringer én frem i køen, altså til turen kommer til én, er det gratis.

Egenbetalingen tjener alene til at få lov til at springe i køen. Hvor miljømyndighederne har sagt: Din grund er ikke af en sådan farlighedsgad, at vi kommer til dig først; vi kommer til dig langt nede i køen, og man så siger: Jamen jeg kan ikke sælge mit hus, jeg kan ikke flytte med den gift, der ligger i min undergrund, kan man altså få det bragt i orden og dermed få ophævet værditabet og få garanti for, at det sker.

Derfor vil jeg også om betalingen sige, at det ikke er for at genere nogen, men for at sørge for, at vi ikke alle sammen den samme dag står og forlanger, at der skal ryddes op. Det vil så betyde, at mennesker, som er blevet registreret, kan få lov at stå og vente meget længe på, at turen kommer til dem, for så skal kapaciteten bruges til dem, der måske ikke er miljømæssigt vigtigst, men som har et personligt behov.

Derfor fører egenbetalingen til, at man kommer, når man har behov for det, og ikke før. Hvis egenbetalingen bliver for lav, er der ikke noget incitament til at vente, til man har behov for det; så kan man lige så godt få det overstået. Så står vi igen i den situation, at miljøet taber til fordel for dem, der bare gerne vil have det bragt i orden, uden at de egentlig behøver det, og uden at hensynet til miljøet er afgørende.

Der har været diskussion om beløbsstørrelsen. Derfor vil jeg gerne spørge Folketingets medlemmer: Hvis man nu forestillede sig, at det kom ned på 40.000 kr., så skulle man også sætte bundtallet ned til 10.000 kr.; ville 10.000 kr. så være adfærdsregulerende? Det ville nok ikke være tilfældet. Hvis det fortsat skulle være 20.000 kr., ville det altså kun koste 20.000 kr. ekstra at springe over i køen. Ville det være adfærdsregulerende? Det er tvivlsomt. Og derfor skal Folketinget, når man diskuterer disse tal, meget nøje overveje, at meningen jo ikke er

at komme i den situation, at de tilfælde, hvor vi har skønnet at det miljømæssige hensyn er størst, kommer længst ned i køen.

Så talte hr. Gade om fondsmodellen. Den har vi også overvejet, vi har forhandlet den, og det er jo rigtigt, at erhvervslivet i bred forstand ikke har ønsket den. Det skulle selvfølgelig ikke forhindre Folketinget i at tage den op alligevel. Men det er regeringens opfattelse, at fondsmodellen betyder, at boligejerne også skulle ind i billedet, ikke kun erhvervslivet; der ligger byrde nok på de danske boligejere i dag. Det er ikke boligejerne, der har haft det lettest i de seneste år, og vi har ikke ønsket generelt at øge den byrde, der ligger på boligejerne. Man har altså sat ind over for et konkret problem, som vi her får løst, og det er jeg glad for at der er tilslutning til.

Fru Marianne Jelved spurgte om ejendomsmarkedets reaktion på dette lovforslag. Jeg vil gerne citere fra det notat, jeg selv har om høringen, for dette har selvfølgelig som alt andet været sendt ud til høring. Blandt udtalelserne fra de sagkyndige inden for ejendomsmarkedet kan særligt nævnes, at Dansk Ejendoms-mæglerforening giver udtryk for, at lovforslaget synes at løse problemstillingen på en hensigtsmæssig måde. Realkreditrådet og Advokatrådet finder det ligeledes positivt, at der nu gøres en indsats for at hjælpe grundejerne. Det vil sige, at de væsentligste høringsparter, bl.a. Dansk Ejendoms-mæglerforening, har sagt, at dette er en hensigtsmæssig måde at hjælpe parcelhusejerne på.

Det er rigtigt, som hr. Trøjborg sagde, at der er tale om midler, som vi skal lægge oven i de 75 mio. kr., og det må vi så forhandle om på den næste finanslov. Men det er det, der er regeringens indstilling.

Hr. Trøjborg rejste også problemet om naboejendomme. Det er selvfølgelig et intrikat problem: Her kommer hr. A og vil have ryddet op, og nu viser det sig så, at depotet også ligger under hr. B's ejendom, for de er registreret begge to. Hr. A har brug for det, hr. B har ikke brug for det, og der er ikke nogen miljømæssigt tvingende grund til at bringe dem foran i køen. Så kommer hr. A med sin egenbetaling og får ryddet op. Hvad så med hr. B? Skal man have ryddet gratis op, på trods af at det overhovedet ikke var relevant endnu? Han kan altså få en gratis oprydning på grund af hr. A,